

2. Po upływie terminu osiągnięcia projektowanej zdolności produkcyjnej, ustalonego w protokole przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji, użytkownik zadania (obiektu produkcyjnego) zobowiązany jest do sporządzenia w ciągu 60 dni od upływu kwartału, w którym miała być osiągnięta projektowana zdolność produkcyjna, analizy stanu zagospodarowania przyjętego do eksploatacji zadania inwestycyjnego oraz stopnia osiągnięcia w eksploatacji wskaźników techniczno-ekonomicznych w porównaniu do wskaźników projektowanych według założeń techniczno-ekonomicznych i ustaleń protokołu przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji.

3. Analiza ta, w wypadkach nieosiągnięcia w wyżej podanym terminie zakładanych efektów produkcyjnych lub ekonomicznych, powinna wyjaśnić przyczyny tego stanu oraz określić środki działania mające na celu usunięcie przyczyn hamujących uzyskanie planowanych efektów i wskaźników określonych w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji i protokole przyjęcia zadania do eksploatacji.

4. W razie stwierdzenia, że zadanie inwestycyjne przyjęte do eksploatacji nie osiągnie planowanych efektów produkcyjnych, użytkownik powinien wystąpić do jednostki, która zatwierdziła założenia techniczno-ekonomiczne, o skorygowanie zdolności produkcyjnej lub wskaźników techniczno-ekonomicznych.

§ 8. Zasady przeprowadzania rozliczeń i analiz, o których mowa w § 6 i § 7, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 9. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zapewnienia nadzoru nad prawidłowym

i kompleksowym przekazywaniem zadań inwestycyjnych do eksploatacji oraz ich zagospodarowaniem, jak również prawidłowym i terminowym sporządzaniem rozliczeń i analiz przez podległe jednostki inwestujące.

§ 10. Zainteresowani ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydać uzupełniające branżowe zasady przyjmowania do eksploatacji i przeprowadzania rozliczeń i analiz zrealizowanych zadań inwestycyjnych, dostosowane do potrzeb nadzorowanych przez nich państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 11. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dostosowania i uzupełnienia przepisów o sprawozdawczości statystycznej, dotyczącej osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych w przekazanych do eksploatacji zadaniach inwestycyjnych, do przepisów niniejszej uchwały oraz do zasad ustalonych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zgodnie z § 8.

§ 12. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym dostosowanie zasad przyjmowania do eksploatacji i zagospodarowywania zadań inwestycyjnych oraz dokonywania ich rozliczeń w organizacjach spółdzielczych do przepisów niniejszej uchwały oraz zasad ustalonych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w myśl § 8.

§ 13. Traci moc uchwała nr 77 Rady Ministrów z dnia 13 marca 1957 r. w sprawie zasad oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) (Monitor Polski Nr 22, poz. 156).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *F. Kaim*
Wiceprezes Rady Ministrów

231

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów.

Na podstawie art. 3 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów (Monitor Polski Nr 23, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ulga podatkowa z tytułu wykszolenia ucznia na czeladnika wynosi:

- 1) 6.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, koszalińskiego, lubelskiego, łódzkiego, olsztyńskiego, poznańskiego, warszawskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego zakłady rzemieślnicze świadczące usługi dla ludności lub rolnictwa, jeżeli uczeń został skierowany po dniu 31 grudnia 1970 r. do nauki przez właściwy do spraw zatrud-

nienia organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub przyjęty do nauki za uprzednią zgodą tego organu,

- 2) 4.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na pozostałym obszarze Państwa zakłady rzemieślnicze,
  - 3) 4.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na obszarze województw, wymienionych w pkt 1, zakłady rzemieślnicze w pozostałych wypadkach.”
- 2) w § 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Za zakłady rzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu zarządzenia uważa się zakłady, w których obrót osiągnięty z tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*